

P7_TA(2013)0089

Az Európai Unió belüli atomerőművek kockázat- és biztonsági értékelése (stressztesztek) és kapcsolódó tevékenységek

Az Európai Parlament 2013. március 14-i állásfoglalása az Európai Unió belüli atomerőművek kockázat- és biztonsági értékeléséről (ellenálló-képességi próbák) és kapcsolódó tevékenységekről (2012/2830(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióban található atomerőművek átfogó kockázat- és biztonsági értékeléséről („ellenálló-képességi próbák”) és a kapcsolódó tevékenységekről szóló a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, 2012. október 4-i bizottsági közleményre (COM(2012)0571),
- – tekintettel az ellenálló-képességi próbák áttekintésére irányuló folyamat befejezését követően az Európai Nukleáris Biztonsági Szabályozó Hatóságok Csoportja (ENSREG) által szervezett nyomkövetési tényfeltáró helyszíni látogatásokra, a helyi szinten meghozott, tervezett vagy vizsgált azon intézkedésekkel kapcsolatos információcsere érdekében, amelyek célja egyrészt a biztonság javítása az ellenálló-képességi próbák eredményeként, másrészt a helyes gyakorlatok, figyelemreméltó sikerek, illetve a levont tanulságok vagy az intézkedések végrehajtása során felmerült nehézségek meghatározása,
- tekintettel az Európai Tanács 2011. március 24–25-i ülésének következtetéseire, különösen az uniós független nemzeti hatóságokhoz intézett felhívására, hogy végezzék el az Unió belüli atomerőművek átfogó és átlátható kockázat- és biztonsági értékelését a japán Fukushima-1 atomerőmű-balesetből levont tanulságok fényében,
- mivel 2012. augusztus 1-jén elfogadták az ENSREG cselekvési tervet, amely biztosítja, hogy az ellenálló-képességi próbák szakértői vizsgálatai nyomán elfogadott ajánlásokat és javaslatokat a nemzeti szabályozók és az ENSREG egységes módon kezeljék,
- tekintettel a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2009. június 25-i 2009/71/Euratom tanácsi irányelvre¹, amely hangsúlyozza, hogy a tagállamok nukleáris létesítményei biztonságával kapcsolatos nemzeti felelősség alapvető elv, és hogy a nukleáris létesítmények biztonságának felügyeletéért elsődlegesen a tagállami szabályozók felelősek,
- tekintettel az ellenálló-képességi próbák szakértői vizsgálatairól az ENSREG és a Bizottság által elfogadott ENSREG jelentésre, valamint az ENSREG és a Bizottság 2012. április 26-i kapcsolódó együttes nyilatkozatára;
- tekintettel a japán Fukushima-1 atomerőműben 2011-ben bekövetkezett nukleáris katasztrófára,

---

¹ HL L 172., 2009.7.2., 18. o.

- tekintettel az Európai Tanács 2012. június 28–29-i ülésének következtetéseire, és különösen a tagállamokhoz intézett felhívásra, hogy biztosítsák a nukleáris ellenálló-képességi próbák befejezését követően az ENSREG által közzétett jelentésben foglalt ajánlások maradéktalan és időben történő végrehajtását,
  - tekintettel a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról szóló, 2011. július 19-i 2011/70/Euratom tanácsi irányelvre¹,
  - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 2. és 30. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unióban található atomerőművek átfogó kockázat- és biztonsági értékeléséről („ellenálló-képességi próbák”) és a kapcsolódó tevékenységekről szóló Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000183/2012 – B7-0108/2013),
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságának a Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz létrehozásáról szóló tanácsi rendeletjavaslatra vonatkozó, 2012. október 16-i jelentése (A7-0327/2012) felhív arra, hogy a harmadik országokbeli nukleáris biztonság tükrözze az európai biztonsági előírásokat;
- B. mivel „az Európai Unióban található atomerőművek és a kapcsolódó tevékenységek átfogó kockázat- és biztonsági értékelését („ellenálló-képességi próbák”)” elvégezték az atomerőművek számos szélsőséges körülményre való felkészültségének vizsgálata céljából;
1. tudomásul veszi a fukusimai baleset nyomán elvégzett ellenálló-képességi próbákról és ezek eredményeiről szóló bizottsági közleményt; üdvözli a Bizottság – különösen az ENSREG révén – és a nemzeti szabályozó hatóságok által tett arra irányuló erőfeszítéseit, hogy ellenálló-képességi próbának vessen alá 145 reaktort az EU-ban és 20 reaktort az EU-n kívül; hangsúlyozza az eljárás hasznosságát, illetve azt, hogy ilyen fellépésre világszerte nem volt példa; azt várja, hogy az ellenálló-képességi próbák eredményei hozzájárulnak az európai nukleáris biztonsági kultúra javításához, és így nemzetközileg követendő példát állítanak; nagyra értékeli az ellenálló-képességi próbák lehető legátláthatóbb módon történő elvégzésére irányuló erőfeszítéseket;
  2. tudomásul veszi a szakértői vizsgálatokról szóló jelentés főbb következtetéseire, amely négy fő fejlesztésre szoruló területre hívja fel a figyelmet: 1) a Nyugat-európai Nukleáris Hatóságok Szövetsége (WENRA) iránymutatásainak kiadása a természeti kockázatok és biztonsági határok értékeléséről a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) iránymutatásainak figyelembevételével, 2) a rendszeres biztonsági felülvizsgálat fontosságának hangsúlyozása, 3) bevált intézkedések végrehajtása a szigetelés épségének védelme érdekében, és 4) a természeti kockázatokból adódó balesetek minimálisra csökkentése és következményeik korlátozása;
  3. elismeri, hogy az ellenálló-képességi próbákat követően az érintett országok

---

¹ HL L 199., 2011.8.2., 48. o.

megkezdték az erőműveik biztonságának javítására vonatkozó intézkedések végrehajtását vagy kidolgozását a fukusimai katasztrófából levont tanulságok fényében; üdvözli azt a tényt, hogy ENSREG és a Bizottság cselekvési tervet fogadott el az ajánlások nyomán követésére, illetve, hogy a nukleáris biztonság szintjének javítására irányuló valamennyi intézkedést európai szinten megosztják; kiemeli azt a tényt, hogy a szakértői vizsgálat alapján a Bizottság meghatározott uniós szinten mérlegelendő intézkedéseket; felszólítja az összes érintett szereplőt, hogy az abban szereplő valamennyi észrevétel és ajánlás – ideértve a beazonosított helyes gyakorlatot – tekintetében megfelelő módon és késedelem nélkül biztosítsa nyomkövetési intézkedések meghozását; ebben a tekintetben javasolja az ENSREG vezető szerepének megerősítését a szakértői felülvizsgálat ajánlásainak nemzeti cselekvési tervek alapján történő végrehajtásának felügyeletében; felkéri az ENSREG-et, hogy rendszeresen tájékoztassa a Bizottságot, a Parlamentet és a Tanácsot a megtett előrelépésekről, illetve, hogy évente tájékoztassák az Európai Parlamentet és folytassanak vele konzultációt a nukleáris biztonság területén elért eredményekről, intézkedésekről és tervekről;

4. emlékeztet azonban arra, hogy a Bizottság és az ENSREG által kezdeményezett ellenálló-képességi próbák alkalmazási köre korlátozott volt és elsődlegesen az atomerőművek megbízhatóságának és felkészültségének értékelésére irányultak szélsőségesen súlyos külső események esetén; ezért úgy ítéli meg, hogy az ellenálló-képességi próbák elsődlegesen az atomerőművek ilyen súlyos külső események esetén való megbízhatóságának és felkészültségének értékelésére irányultak és nem tudják helyettesíteni és nem is helyettesíthetik az atomerőművek részletes biztonsági felülvizsgálatát, amelyet a tagállamok nemzeti hatáskörükben hajtanak végre az atomerőművek nukleáris biztonságának értékelésére; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a jövőbeli ellenálló-képességi próbák közé illesszék be konkrét kritériumként az atomerőművek átfogó megbízhatóságát (különös tekintettel a nyomástartályokon keletkező lehetséges repedésekre);
5. hangsúlyozza, hogy az ellenálló-képességi próbák nem teljes körűek és nem vesznek számításba olyan kockázatokat, amelyek másodlagos eseményekből, anyagromlásból, emberi hibákból, reaktortartályokon belüli speciális hibákból és sok egyéb hiányosságból adódnak; hangsúlyozza ezért, hogy még a sikeres ellenálló-képességi próbák sem garantálják az atomerőművek biztonságát;
6. megjegyzi, hogy a jelenlegi eredmények számos nem uniós ország részvételével alakultak ki, habár egyes esetekben eltérő módszertant és menetrendet alkalmazva;
7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az atomerőművel rendelkező nem uniós országokat – különösen a szomszédos országokat –, hogy hajtsák végre az ellenálló-képességi próbát és osszák meg ennek eredményeit; kiemeli a nemzetközi nukleáris biztonsági és védelmi előírások szigorításának és megfelelő végrehajtásának jelentőségét; ösztönzi az EU-t, hogy folytassa tovább a nemzetközi szintű szoros együttműködést, különösen a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség keretében;
8. megjegyzi, hogy a nukleáris biztonságról szóló egyezmény jogi eszköz, amelynek célja különösen a nukleáris biztonság világszintű előmozdítása, és amely a részes feleket (beleértve az Euratomot) arra kötelezi, hogy jelentéseket nyújtsanak be a szerződő feleknek a NAÜ égisze alatt tartott rendszeres ülései során tartandó szakértői

vizsgálatokra vonatkozó kötelezettségeik végrehajtásáról; ösztönzi a Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz igénybevételét az ellenálló-képességi próbák végrehajtásának az európai tapasztalatok alapján való nemzetközi elősegítése céljából;

9. emlékeztet, hogy a fukusimai nukleáris baleset újfent felhívta a figyelmet a radioaktív hulladék veszélyeire; megjegyzi, hogy az olyan természeti katasztrófák, mint a földrengés vagy a szökőár, hatással lehetnek az uniós és a szomszédos – földrengés és szökőár szempontjából magas kockázatot képviselő – országok meglévő, vagy építés alatt álló nukleáris létesítményeinek biztonságára, mint például a törökországi Akkuyuban; úgy véli, hogy az atomerőművek esetében végrehajtandó intézkedéseken kívül, minden kellő intézkedést meg kell tenni uniós és tagállami szinten a radioaktív hulladékoknak a magas kockázatúnak minősített területeken való végleges elhelyezésének megakadályozására; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a radioaktív hulladékok lehető legbiztonságosabb tárolását biztosító legjobb tároló létesítmények nyílt és elfogulatlan azonosítását; sürgeti a szomszédos és tagjelölt országokat, hogy csatlakozzanak az Európai Közösség radiológiai veszélyhelyzet esetén történő gyors információcseréjéről szóló megállapodáshoz (Ecurie);
10. felhívja a tagállamokat és a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy hajtsák végre az ENSREG szakértői felülvizsgálati jelentésben foglalt ajánlásokat és javaslatokat, beleértve a meghatározott legjobb gyakorlatot, és adott esetben igazítsák ki jogszabályaikat, figyelembe véve a Fukusima-1 balesetéből levont tanulságokat;
11. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az Unió területén működő, leszerelés alatt álló vagy már leszerelt atomerőművekre vonatkozó nukleáris biztonsági szabályozás elveinek meghatározására;
12. szorgalmazza, hogy a lehető legmagasabb fokú prioritásként biztosítsák a felügyeleti hatóságok függetlenségét és átláthatóságát mindaddig, amíg léteznek működő atomerőművek;
13. úgy véli, hogy különféle nemzeti megközelítések léteznek a légi jármű-becsapódások által az atomerőművek biztonságára kifejtett hatások értékelésére; megjegyzi, hogy a „légi jármű-becsapódásokat nem vették külön figyelembe kezdőeseményként a biztonsági értékelés során”, illetve, hogy az ellenálló-képességi próba előírásai kizárólag a hatásokat ismertetik; sajnálatát fejezi ki azonban, hogy csak négy tagállam ellenálló-képességi próbára vonatkozó jelentése tartalmazott ilyen értékeléseket; megjegyzi mindazonáltal, hogy az ellenálló-képességi próbák előírásai kimondják, hogy „a biztonsági funkciók megszűnésével kapcsolatos következmények értékelése még akkor is fontos szempont, ha a helyzetet olyan közvetett esemény idézi elő, mint például [...] légi jármű becsapódása”; megjegyzi, hogy ez a kockázat elsődlegesen a tagállamok nemzetbiztonságának és ebből következően szuverenitásának hatáskörébe tartozik, illetve, hogy nukleáris védelemmel foglalkozó ad hoc munkacsoportot (AHGNS) hoztak létre, amelynek feladata a kérdés részletes vizsgálata és következtetéseinek közzététele; tudatában van annak, hogy a témában a tagállamok közötti további információcserét terveznek olyan megfelelő fórumokon, mint az európai nukleáris biztonsági szabályozók szövetsége (ENSRA); felkéri az összes érdekelt felet – ideértve a tagállamokat, a Bizottságot, az ENSREG-et, az ENSRA-t és az atomerőművek üzemeltetőit –, hogy működjenek együtt a légi jármű-becsapódások kockázatának előrejelzése és a kockázatkezelésre vonatkozó közös megközelítés

elfogadása érdekében, annak elismerése mellett, hogy ez a kockázat a tagállamok nemzetbiztonsági és szuverenitási hatókörébe tartozik;

14. hangsúlyozza, hogy az EU-ban a 111 atomreaktort tartalmazó 47 atomerőmű 30 km-es körzetében több, mint 100 000-en élnek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ellenálló-képességi próbák hatókörét nem terjesztették ki az atomerőművek területén kívüli veszélyhelyzeti felkészültségre, e tényezőnek a lehetséges nukleáris balesetek lakosságra kifejtett hatásának korlátozásában betöltött jelentős szerepe ellenére; üdvözli az ENSREG támogatásával indított bizottsági kezdeményezést, amelynek keretében olyan vizsgálatot kezdtek, amely az EU határrégióira és kapcsolódó ajánlások készítésére összpontosít; felkéri a Bizottságot, hogy – a közelgő nukleáris biztonságról szóló irányelv keretében – fogalmazzon meg az atomerőművek területén kívüli, országon belüli és határokon átnyúló veszélyhelyzeti megelőző intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat; e tekintetben azt javasolja, hogy biztosítsák a tagállamok felelős hatóságainak határokon átnyúló bevonását nemzeti és regionális szinten a védelmi cselekvési tervek, valamint a tájékoztatási és kommunikációs folyamatok során szerzett tapasztalatok kapcsán, amennyiben az atomerőmű közvetlenül nemzeti határok mellett helyezkedik el;
15. felszólít arra, hogy az EU polgárait az Unión belüli nukleáris biztonság tekintetében teljes mértékben tájékoztassák és velük konzultációt folytassanak;
16. hangsúlyozza, hogy a képzett és tapasztalt munkaerő rendelkezésre állása kulcsfontosságú a nukleáris biztonsági kultúra kialakulása szempontjából; ragaszkodik tehát ahhoz, hogy az összes szükséges intézkedést hozzák meg uniós és tagállami szinten a nukleáris biztonsági, hulladékgazdálkodási, sugárzásvédelmi és vészhelyzeti felkészültségi szakképzettség magas szintjének elősegítése és fenntartása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a szakértelem és a bevált gyakorlatok határokon átnyúló cseréjét, valamint hangsúlyozza a megfelelő munkakörülmények – különösen a munkaidő – biztosításának jelentőségét a nukleáris biztonság veszélyeztetésének elkerülése érdekében;
17. ajánlja, hogy az EU támogassa a lehető legmagasabb szintű, szigorúan alkalmazandó és a tudományos haladással párhuzamosan kidolgozandó és a lakosság jogos aggályait tükröző biztonsági előírások kidolgozására irányuló nemzetközi lépéseket; kiemeli ebben az összefüggésben az EU nukleáris biztonsági együttműködési eszközként betöltött szerepét a szomszédsági politikában; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy közösen vállaljanak felelősséget a nemzetközi nukleáris biztonsági előírások szigorítására és megfelelő végrehajtásukra, szorosan együttműködve a NAÜ-vel, az espoo-i egyezmény titkárságával, valamint a többi érintett nemzetközi szervezettel; felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a NAÜ Fukusima utáni cselekvési tervét és nyújtson be részletes cselekvési tervet, valamint a végrehajtására vonatkozó konkrét megoldásokat; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a NAÜ-vel együttműködve – folytassanak konstruktív munkát az átlátható nukleáris ellenálló-képességi próbák elvégzését elmulasztó országokkal – például Belarusszal, Oroszországgal és Törökországgal –, továbbá sürgessék őket, hogy tartsák be a nemzetközi biztonsági előírásokat és működjenek együtt a nemzetközi szakértőkkel az atomerőművek előkészítésének, megépítésének, üzemeltetésének és leszerelésének valamennyi fázisában; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az EU-nak teljes mértékben ki kell aknáznia a nemzetközi szervezetek és testületek szakértelmét;

18. azon a véleményen van, hogy az EU-nak az Euratom-Szerződéssel összhangban szoros együttműködést kellene folytatnia a NAÜ-vel a nukleáris biztonság tekintetében; hangsúlyozza, hogy a Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz létrehozásáról szóló tanácsi rendelet azt kell eredményeznie, hogy segítséget nyújtanak többek között Japánnak a Fukusima-1 atomerőmű stabilizálásában és helyreállításában, illetve a sugárvédelem és a nemzeti szintű élelmiszerbiztonság terén;
19. megjegyzi, hogy az ellenálló-képességi próbák alapján a nemzeti szabályozó hatóságok arra következtetésre jutottak, hogy az EU-ban nincs olyan atomerőmű, amelyet műszaki okokból le kellene állítani; kiemeli azonban, hogy a próbák rámutattak arra, hogy szinte valamennyi atomerőmű esetében erőmű-specifikus biztonsági fejlesztésre van szükség, mivel jelentős számú műszaki korszerűsítési intézkedést azonosítottak be, illetve, hogy a korábbi intézkedések végrehajtása még mindig függőben van; felszólít a szükséges korszerűsítési intézkedések sürgős végrehajtására, illetve rámutat, hogy a nukleáris védelemmel és biztonsággal kapcsolatos intézkedésekre nem lehetnek hatással a tagállamok megszorító intézkedései;
20. kéri, hogy a hatékony politikai döntéshozatal és az átlátható nyilvános vita érdekében az EU-ban üzemelő 132 reaktor ellenálló-képességi próbájából következően ajánlott szükségszerű intézkedések kezdeti becsült összköltségét (10-25 milliárd euró az elkövetkező évek során) jobban támasszák alá a nemzeti szabályozó hatóságok által az atomerőmű-üzemeltetőkkel együttműködésében – és lehetőleg a meghatározott ajánlásokhoz igazítva – végrehajtandó részletesebb költségelemzéssel; úgy véli, hogy bármi legyen is az ilyen fejlesztések költsége, azokat nem az adófizetőknek, hanem az atomerőmű-üzemeltetőknek kell viselniük; felhívja a Bizottságot, hogy ezt a kérdést szorosan kövesse nyomon, többek között versenypolitikai hatásköreinek összefüggésében;
21. hangsúlyozza, hogy egy átfogó nukleáris biztonsági és védelmi politikának ki kell terjednie valamennyi nukleáris telephelyre, a fűtőelem- és reaktorbiztonságra, a hulladékgazdálkodásra és a leszerelésre, az üzembiztonságra, a megfelelő emberi erőforrásra, ezen ágazat munkásai biztonsági feltételeinek folyamatos javítására és a vészhelyzeti készenlétre, beleértve az atomerőművek területén kívüli veszélyhelyzeti tervek kidolgozását, valamint garantálnia kell a független és erős szabályozó hatóságok létrejöttét is;
22. úgy véli, hogy amíg a meglévő atomerőművek üzemben maradnak, illetve másból újakat építenek, a nukleáris biztonság szintjének az EU-ban és a szomszédos harmadik országokban fő prioritásként a világszerte rendelkezésre álló legmagasabb biztonsági és védelmi gyakorlatokat és előírásokat kell tükrözniük; ragaszkodik ahhoz, hogy szükséges biztosítani, hogy az ezzel kapcsolatos aggályokra az atomerőművek teljes életciklusa alatt reagáljanak, akár az erőmű végleges leszerelése révén is; mindenképp hangsúlyozza, hogy az életciklus (helyszínválasztás, kialakítás, megépítés, aktiválás, üzemeltetés és leszerelés) során felmerülő költségeket figyelembe kell venni, amikor értékelik az egyes atomerőművek biztonsági szempontjait emlékeztet arra, hogy a költségek és kockázatok elemzése kiemelkedő szerepet tölt be az erőművek folyamatos üzemeltetésében;
23. úgy véli, hogy a NAÜ – minimumkövetelménynek tekintendő – iránymutatásaival

összhangban álló értékelési folyamatot az összes külső veszély kezelésének kell követnie, amelynek nem szabad alábecsülnie a nem műszaki aspektusokat sem;

24. megjegyzi, hogy a tagállamok közötti különbségek a nukleáris biztonsági szabályozás eltérő megközelítéseit eredményezhetik, azonban megjegyzi, hogy valamennyi tagállam részes fél a NAÜ nukleáris biztonsági előírásainak végrehajtásában, valamint hogy valamennyien kötelesek tiszteletben tartani és végrehajtani az EU nukleáris biztonságra vonatkozó jogszabályaiban foglalt rendelkezéseket;
25. elismeri, hogy a Bizottság közleménye és az ENSREG szakértői vizsgálatokról szóló jelentése szerint az ellenálló-képességi próbák bizonyítják, hogy a rendszeres biztonsági felülvizsgálat hatékony eszközként kedvezően járul hozzá az atomerőművek biztonságának és megbízhatóságának fenntartásához és javításához; tudomásul veszi többek között az ENSREG nézetét, amely szerint a természeti veszélyek kockázatainak és a vonatkozó létesítményi rendelkezések újraértékelését legalább öt vagy tízévente meg kellene ismételni; ajánlja, hogy a rendszeres felülvizsgálatoknak a közös biztonsági előírásokra kell alapulniuk és a nukleáris biztonságra vonatkozó jogi keretek felülvizsgálatának magában kell foglalnia a megfelelő rendelkezéseket;
26. üdvözli a nukleáris biztonságról szóló irányelv közelgő felülvizsgálatát, amelynek nagyratörőnek kell lennie és lehetőséget kell nyújtania komolyabb fejlesztések bevezetésére olyan területeken, mint a biztonsági eljárások és keretek – különösen a technikai, szabályozási és üzemeltetési tekintetben az EU-ban rendelkezésre álló legkorszerűbb gyakorlatokat tükröző, kötelező erejű nukleáris biztonsági előírások meghatározása és végrehajtása révén –, a nukleáris szabályozó hatóságok szerepe és erőforrásai, és különösen növelnie kell ez utóbbi függetlenségét, nyitottságát és átláthatóságát, miközben fokozza a nyomon követést és szakmai vizsgálatot; hangsúlyozza, hogy a nukleáris biztonságra vonatkozó jogi keretek felülvizsgálata során tekintetbe kell venni a folyamatban lévő nemzetközi – például NAÜ szintjén folyó – együttműködést;
27. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatot a nemzeti nukleáris szabályozó hatóságoknak bármilyen, atomenergiát felhasználó vagy atomenergia felhasználást ösztönző szervtől vagy intézménytől való tényleges funkcionális függetlenségének garantálására;
28. elismeri az ajánlások nukleáris biztonsági hatóságokkal szoros együttműködésben történő végrehajtásának és annak meghatározásának fontosságát, hogy milyen mértékben kell a rendszeres biztonsági felülvizsgálat hatályát kiterjeszteni; megismétli, hogy e kérdésekben szükség van a határokon átnyúló szoros együttműködésre, a bevált gyakorlatok cseréjére, illetve az információcsere koordinációjára; úgy véli, hogy ezzel egy időben biztosítani kell a határokon átnyúló biztonságot és felügyeleti garanciákat; úgy ítéli meg, hogy e tekintetben az atomerőművek 50 km-es körzetében élő lakosságot kell figyelembe venni, és amennyiben egy szomszédos tagállamban élő lakosság többsége érintett, a szomszédos tagállam illetékes hatóságát is be kell vonni valamennyi döntés meghozatalába;
29. úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak a Közösség részvételével elő kell segíteniük a megfelelő információs és tudatosságnövelő kampányok végrehajtását a polgároknak az ellenálló-képességi próbák szükségességéről és hasznáról való tájékoztatása érdekében;

30. ebben az összefüggésben üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy jogalkotási és nem jogalkotási eszközökre vonatkozó javaslatot nyújt be a nukleáris biztosítás és felelősségvállalás terén; emlékeztet arra, hogy a nukleáris polgári jogi felelősségvállalásra már jelenleg is vonatkoznak nemzetközi (párizsi és bécsi) egyezmények; úgy véli azonban, hogy az hogy az atomerőmű-üzemeltetőktől és a hulladékgazdálkodási engedélyesektől meg kell követelni, hogy rendelkezzenek a megfelelő pénzügyi háttérrel – biztosítás és egyéb pénzügyi eszközök révén – annak érdekében, hogy minden olyan költséget fedezni tudjanak, amelyért baleset esetén az embereknek és a természetnek okozott károk kapcsán felelősek; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy legkésőbb 2013 végéig nyújtson be erre irányuló javaslatot;
31. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a demokrácia, az Európai Parlament bevonása, az átláthatóság és az információhoz való teljes és nyilvános hozzáférés érdekében az atomenergiát ugyanolyan módon az Európai Unió működéséről szóló szerződés szerint kezeljék, mint a többi energiaforrást;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek.